

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4. Vtrum eius potestas iudiciaria sit vniuersalis respectu omnium
hominum.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

pertinet ad rationem capitis. ergo videtur quod Christus non habuerit ex meritis iudiciariam potestatem.

¶ 3 Præ. Apostolus dicit primæ ad Cor. 2 Spirituales iudicat omnia sed homo efficitur spiritualis per gratiam, quæ non est ex meritis: alioquin iam non esset gratia, vt dicitur Rom. 11. ergo videtur quod iudiciaria potestas non cõueniat, nec Christo nec alijs ex meritis, sed ex sola gratia.

SED CONTRA est, quod dicitur Iob. 36. Causa tua quasi impij iudicata est, iudicium causamque recipies. & Aug. ¶ dicit in lib. de verbis domini, Sedebit iudex, qui stetit sub iudice: damnabit vero reos, qui falso factus est reus.

In form. vi. aliquantulum a med. tom. 10.

RESPON. Dicendum, quod nihil prohibet, vnum & idẽ deberi alicui ex causis diuersis, sicut gloria corporis resurgentis, debita fuit Christo non solum propter congruentiam diuinitatis, & propter gloriam animæ, sed etiam ex merito humilitatis passionis. Et similiter dicendum est, quod iudiciaria potestas homini Christo competit, & propter diuinam personam, & propter capitis dignitatem, & propter plenitudinem gratiæ habitualis: & tamen etiam ex merito eam obtinuit, vt scilicet secundum Dei iustitiam iudex esset, qui pro Dei iustitia pugnavit & vicit, & iniuste iudicatus est. vnde ipse dicit Apoc. 3. Ego vici, & sedi in throno patris mei. In throno autem intelligitur iudiciaria potestas, secundum illud Psal. 9. Sedes super thronum, qui iudicas iustitiam.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod ratio illa procedit de iudiciaria potestate, secundum quod debetur Christo ex ipsa vnione ad verbum Dei.

AD SECVNDVM dicendum, quod ratio illa procedit ex parte gratiæ capitis.

AD TERTIVM dicendum, quod ratio illa procedit ex parte gratiæ habitualis, quæ est perfecta animæ Christi: per hoc tamen, quod his modis debetur Christo iudiciaria potestas, nõ excluditur quin debeat ei ex merito.

¶ Super Quæstio. 59. Artic. quartum.

ARTICVLVS III.

Titulus clarus.

In corpore duæ sunt conclusiones. prima est. Christo secundum diuinam naturam cõuenit omnium iudicium. Probatur. quia sicut Pater omnia facit per Verbum, ita omnia iudicat per illud. Secunda conclusio est: Omnes res humanæ subduntur iudicio Christi, secundum humanam naturam. Probatur tripliciter: & omnia clara sunt in litera.

¶ Vtrum Christo cõueniat iudiciaria potestas, quantum ad omnes res humanas.

AD QVARTVM sic proceditur. Videtur, quod ad Christum nõ pertineat iudiciaria potestas, quãtum ad omnes res humanas. Vt enim legitur Luc. 12. cũ quidam de turba Christo diceret, Dic fratri meo, vt diuidat mecum hæreditatem, ille respondit, Homo quis me constituit iudicem aut diuisorem super vos? non ergo habet iudicium super omnes res humanas.

¶ 2 Præ. Nullus habet iudicium, nisi super ea, quæ sunt sibi subiecta: sed Christo nõdum videmus omnia esse subiecta, vt dicitur: Hebræorum. 2. ergo videtur quod Christus non habeat super omnes res humanas iudicium.

¶ 3 Præ. August. dicit 20. de Ciui. Dei, * quod ad iu-

lib. 20. c. 3. tom. 5.

dicium diuinum pertinet hoc, quod interdum boni affliguntur in hoc mundo, & interdum prosperantur, & similiter mali: sed hoc fuit etiam ante Christi incarnationem. ergo non omnia iudicia Dei circa res humanas pertinent ad iudiciariam potestatem Christi.

SED CONTRA est, quod dicitur Io. 5. Pater. omne iudicium dedit filio.

RESPON. Dicendum, quod si de Christo loquamur secundum diuinam naturam, manifestum est, quod omne iudicium patris pertinet ad Filium: sicut enim Pater facit omnia verbo suo, ita & omnia iudicat verbo suo. Si vero loquamur de Christo secundum naturam humanam, sic etiam manifestum est, quod omnes res humanæ subduntur eius iudicio. Et hoc manifestum est: primo quidem, si consideremus habitudinem animæ Christi ad verbum Dei: si enim spiritualis iudicat omnia (vt dicitur primæ ad Corint. 2.) in quantum mens eius verbo Dei inhæret, multo magis anima Christi, quæ est plena veritate Verbi Dei, super omnia iudicium habet.

Secundo apparet idem ex merito mortis eius: quia vt dicitur Rom. 14. in hoc Christus mortuus est, & resurrexit, vt viuorum & mortuorum dominetur. Et ideo super omnes habet iudicium: propter quod & Apostolus ibi subdit, quod omnes stabimus ante tribunal Christi. Et Daniel. 7. dicitur, quod dedit ei potestatem, & honorem, & regnum, & omnes populi, tribus & linguæ seruient ei.

Tertio apparet idem ex comparatione rerũ humanarum ad finem humanæ salutis: cuiusmodi enim committitur principale, committitur & accessorium. Omnes autem res humanæ ordinantur in finem beatitudinis, quæ est salus eterna, ad quam homines admittuntur, vel etiam repelluntur iudicio Christi, vt patet Matth. 25. Et ideo manifestum est, quod ad iudiciariam potestatem Christi, pertinent omnes res humanæ.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod sicut dictum est, * iudiciaria potestas consequitur regiam dignitatem. Christus autem quamuis esset rex constitutus a Deo: non tamen in terris viuens, terrenum regnum temporaliter administrare voluit: vnde ipse dicit Io. 18. Regnum meum non est de hoc mundo. Similiter etiam iudiciariam potestatem exercere noluit super res temporales, qui venerat homines ad diuinam transferre: vnde Amb. ibidem dicit, * Bene terrena declinat, qui propter diuina descenderat: nec iudex dignatur esse litium, & arbiter facultatũ, viuorum habens mortuorumque iudicium, arbitriumque meritorum.

AD SECVNDVM dicendum, quod Christo sunt omnia subiecta quãtum ad potestatem, quam a Patre super omnia accepit, secundum illud Mat. vlti. Data est mihi omnis potestas in celo & in terra. Nõdum tamen sunt omnia ei subiecta, quantum ad executionem suæ potestatis: quod quidem erit in futuro: quando de omnibus voluntatem suam adimplebit, quosdam quidem saluando, quosdam autem puniendo.

AD TERTIVM dicendum, quod ante incarnationem huiusmodi iudicia exercebantur per Christum, in quantum Dei verbum est, cuius potestatis facta est particeps per incarnationem anima, ei personaliter vnita.

Art. precedi in arg.

Lib. 7. in Ia. super illud. Quis me constituit iudicem super vos? tom. 5.

¶ Super

